

Lesbeschrijving

Griepspel: hoe werkt een epidemie?

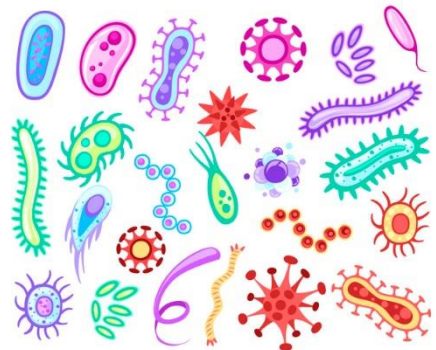
Introductie

In deze les ga je spelenderwijs met de klas de opkomst en uitdoving van een epidemie (of pandemie) nabootsen. Het spel waarmee je dit gaat doen is gebaseerd op Het Grote Griepspel, gepresenteerd op het Groot Griepsymposium van NEMO in 2004.

Wat heb je nodig?

Voor een groep van 25-30 leerlingen

- 10 rode attributen, zoals wasknijpers, lintjes, hoedjes of clownsneuzen
- 10 witte attributen
- Een hoge, smalle doos, waar je de witte attributen onderin legt en de rode bovenin. De doos wordt bedekt met een doek.

Hoe werkt het spel?

Het spel is te vergelijken met tikkertje en kan daarom ook het beste worden gespeeld in de gymzaal of andere grotere ruimte. Het spel bestaat uit 5 rondes.

Ronde 1: We beginnen met één tikker (besmet persoon): dit is het begin van de epidemie. De tikker krijgt als enige een rood attribuut (bijvoorbeeld een rood lintje). De kinderen mogen door elkaar gaan rennen en de tikker mag één andere leerling tikken. Iedereen stopt met rennen en degene die getikt is mag een attribuut uit de doos komen pakken. Zorg er wel voor dat dit een rode is.

Ronde 2: Er zijn nu twee tikkers en die mogen allebei weer een nieuwe leerling tikken. De twee getikte leerlingen komen een attribuut uit de doos pakken. De kans is groot dat dit rode zijn (deze liggen bovenop) maar het kan ook een witte zijn. Wanneer dit het geval is, mag de leerling geen nieuwe leerling tikken, maar mag hij of zij nog wel mee rennen met de rest. Leerlingen met witte attributen kunnen niet meer getikt worden: ze zijn immuun!

Ronde 3: Er mag nu weer gerend worden. De tikkers met rode attributen mogen allemaal weer een andere leerling tikken. Getikte leerlingen komen een rood of wit attribuut uit de doos pakken.

Ronde 4: Herhaal dit nog een keer. Roep hierna alle tikkers en de getikte leerlingen naar je toe. De tikkers leveren hun rode attribuut in. Hou deze achter en laat de tikkers opnieuw een attribuut uit de doos pakken. Wanneer ze opnieuw rood pakken, blijven ze tikker en dus ook besmettelijk. Wanneer ze een witte pakken, zijn ze beter geworden en immuun en kunnen ze dus ook geen andere leerlingen meer besmetten of besmet raken. Laat hierna ook nog de getikte leerlingen grabbelen: ze kunnen meteen immuun zijn (wit) of worden ook besmettelijk (rood).

Ronde 5: Er wordt nu een laatste ronde getikt. Laat hierna weer de tikkers naar je toe komen en hun rode attribuut inleveren en hou deze weer achter. Alle tikkers en getikte leerlingen mogen opnieuw grabbelen uit de doos. Benadruk hierbij dat er steeds meer leerlingen bijkomen met een wit attribuut: de groep is snel beter aan het worden. Leerlingen die eerst ziek en besmettelijk waren hebben nu bijna allemaal een wit attribuut en kunnen dus niemand meer besmetten en ook niet meer ziek worden. Er is waarschijnlijk nog een klein groepje met rood attribuut, maar die zullen ook snel beter worden!

Voorbeeld met een groep van 25 leerlingen

In de tabel hieronder kun je zien hoeveel leerlingen er per ronde in elke groep zitten. Je kunt zien dat de groep met rode attributen eerst sterk toeneemt en daarna weer afneemt. De groep met witte attributen neemt naarmate het spel vordert steeds meer toe: er worden steeds meer leerlingen immuun. De groep die niet met het virus in aanraking is gekomen wordt ook steeds kleiner.

	Rode attributen	Witte attributen	Geen attribuut	
	Aantal IIn met virusinfectie aan het begin van de ronde	Aantal IIn immuun aan het begin van de ronde	Aantal IIn die nog niet met het virus in aanraking zijn gekomen	Aantal neuzen/knijpers in de doos bij het pakken
Ronde 1	1	0	24	9 rood, 10 wit
Ronde 2	2	0	23	8 rood, 10 wit
Ronde 3	4	0	21	6 rood, 10 wit
Ronde 4	3	5	16	3 rood, 5 wit, -4 rood
Ronde 5	2	8	14	1 rood, 2 wit, -3 rood

Nabespreking

Tijdens het nabespreken van het spel kun je benadrukken dat de verspreiding van een virus er in een korte tijd voor kan zorgen dat er veel mensen ziek worden. Maar: na een tijdje neemt de hoeveelheid mensen met immuniteit toe. Wanneer meer mensen immuun worden, wordt het voor een ziekteverwekker moeilijker zich te verspreiden, omdat hij niet zomaar meer op iedereen over kan springen. Op deze manier kan de epidemie weer uitdoven.